

SLOVENSTVO V ARGENTINI IN NALOGE ZGODOVINE

MATIJA OGRIN

Med Slovenci v Argentini so številni potomci ekonomskih emigrantov iz časa pred drugo svetovno vojno. Toda slovensko skupnost, ki je do danes obranila slovenski jezik, kulturna izročila, zgodovinski spomin in nenazadnje vero svojih staršev - to skupnost je v Argentini ustvarila slovenska povojna politična emigracija.

Ti ljudje in njihovi potomci so del slovenskega naroda v posebnem, poudarjenem pomenu besede. Potem, ko so preživeli potop revolucije in za las ušli smrti, so skozi več kot pol stoletja v težavah tujega okolja slovenstvo ne le obranili, marveč v njem razvili bogato umetniško ustvarjalnost, razvijano kulturno in izobraževalno dejavnost, politično javno delo, socialno pomoč, šport, družabnost itn. V desetletjih izgnanstva in ločenosti od matičnega zaledja so v svojih ustanovah ustvarili celotno slovensko družbo v malem. Ko sem nedavno obiskal Buenos Aires - žal ne tudi drugih slovenskih središč - in neposredno doživel to „Slovenijo v malem“, se mi je nenebno vsiljevala misel, kaj vse bi Slovenija lahko bila, če bi živela iz takega duba kot Slovenci v Argentini. Kar sem videl, je bilo kakor možnost neke druge Slovenije, ki je v domovini ne poznamo. Kaj vse žrtvujejo številne mlade družine že s tem, da ob sobotah (!) pošiljajo otroke v slovenske šole k pouku o jeziku, slovenski literaturi in zgodovini - namesto da bi šla družina na izlet ali ostala doma. Koliko zrelosti je med temi mladimi v primeri z mladino v Ljubljani! Koliko truda in žrtev so ti ljudje doprinesli za dejavnost slovenskih Domov in drugih ustanov, zlasti pedagoških; koliko sožitja med različnimi rodovi, ki sodelujejo v obranjanju skupnosti; koliko veziva med tako različnimi osebami v plemenitem prizadevanju k enotnemu cilju! Vsa od tebe, ki so leta ali desetletja svojega dela posvetili slovenski skupnosti, je osebna priča enotnosti, ki v človeku povezuje individualno, narodno in univerzalno. Koliko je v tebe ljudeb zaupanja v smiselnost človeškega prizadevanja v zgodovini; koliko vere v enotnost med tukajšnjim in večnim življenjem, vere, iz katere prejema tudi delo za narodno skupnost svoj globoki smisel!

Slovenska skupnost v Argentini pozna kajpada tudi svoje stiske, utrujenost in odhod posameznih članov v argentinski svet. Zvestoba narodni zavesti terja ogromne žrtve, ki si jih od tu ne moremo niti predstavljati. Toda kar so slovenski politični emigranti in njihovi potomci v Argentini ustvarili, je kakor druga možnost tega, kar bi Slovenija lahko bila, a ni. Svojega slovenskega talenta vere in kulture ti ljudje po tragediji, ki so jo preživeli, in v težavah argentinskega okolja niso zakopali, marveč so ga pomnožili. Njibovega zgleada slovenska javnost doma ne pozna in ne ceni - ker še ni bistveno spremenila svojega odnosa do zgodovine, ki je te ljudi pabnila v svet. Slepa je za veličino njihove usode. A vsaj katoličani v Sloveniji bi jo morali razumeti!

To, kar nekateri dobronamerno, a s kancem nerazumevanja imenujejo argentinski čudež, je še kako mogoče razumeti - na ozadju skrivnosti, ki spremlja njihovo pot. Ta skrivnost je veliko zlo, neizrekljiva smrt, ki je prišla nanje in na njihove bližnje s komunistično revolucijo. Neizrekljiva smrt, smrt desetisočev, grozovita in nepojmljiva. Na ozadju te strašne teme je zrasla v tebe ljudeb resnično živa vera v Boga, v njegovo pravičnost in gospostvo, v Boga kot večno življenje, v katerem je obranjeno vsako

človeško bitje. In ta osebna vera je zaobjela iso njihovo strašno izkušnjo zgodovine, vse zlo revolucije, trpljenje bega in brezdomstva, katastrofo ob razsulu njihovega življenjskega sveta, in nazadnje - nepojmljivo smrt njihovih bližnjih. Vse to je njihova vera dvignila daleč onkraj obupa, daleč onkraj smrti in pozabe, in iz tega velikega spoja upanja in bolečine, ki ga je vsak od njih nosil v svojem srcu, se je porodila neizmerna ustvarjalnost, delavnost in požrtvovalnost. Le tako je mogoče razumeti moči, ki so gnale cvet te skupnosti v prvih desetletjih in iz katerih poteka njen utrip še danes. Smrt je segla tem ljudem v globine duše. Ob veri v Boga, ki je življenje samo, se je ob spominu na to smrt pomnožilo široko življenje, kulturno in politično, pedagoško in socialno, v ustanovah in družinah. Še zlasti v družinah, te so ga zares hotele sprejemati!

Slovenska skupnost v Argentini se tudi dandanes spopada z vrsto težav. Ena bujših je žal v posledicah odnosa samostojne slovenske države in civilne javnosti do slovenske politične emigracije. Ta odnos še vedno ni utemeljen v njeni resnični podobi. Zato slovenska javnost večidel ne more oceniti vrednosti, ki jo naše zdomstvo pomeni za slovenstvo v narodnostnem in kulturnem pogledu. Še buje, javnost se ne pozanima niti za resnično zgodovinsko vlogo tebe, ki so odšli, ker ne želi spremeniti svoje izkrivljene podobe o njih. Naše zdomstvo zato še vedno ni splošno sprejeto in spoštovano kot enakoverden, časten del slovenstva. Komaj nekaj nad tisoč Slovencev v Argentini je denimo uspelo premagati ovire in dobiti slovensko državljanstvo ter volilno pravico. Zdi se, da je prav to nesprejemanje naše države zadalo slovenskim zdomcem po svetu bujši udarec, kakor poprej desetletja popolne odrezanosti od domovine.

Toda mrtvilo, ki vlada v odnosu slovenske družbe do zdomstva, je v resnici le del mrtvila, ki vlada naši lastni družbi in njenemu odnosu do slovenstva, še zlasti do etičnih in religioznih vrednot, ki so razvoj slovenske zavesti sploh omogočile. To mrtvilo ali kriza se izraža na različne načine, med najbolj otipljivimi pa je padanje rodnosti med Slovenci. Po najnovejših raziskavah (Delo, 21. 11. 01) bo upadanje prebivalstva že čez nekaj let takšno, da bomo morali sprejeti v Slovenijo vsako leto 10.000 tujcev. Čez trideset let bo Slovencev samo še milijon! Med nami pa bodo stotisoči tujcev. Ti bodo pribajali iz daljnih dežel in se v našo jezikovno in dubovno kulturo ne bodo vključili. Ta alarmantna perspektiva terja zelo resen premislek. Kar zadeva zdomstvo, je skrajni čas, da zares spremenimo odnos do slovenskih izseljencev. Tudi če pustimo v nemar vse zgodovinske, kulturne, etične in verske razloge, bi si morala slovenska država prizadevati za vračanje zdomcev že zato, da bi vsaj nekoliko zmanjšala velik priliv beguncev iz daljnih kultur, ki bodo vsekakor povzročili spremembe, nepredvidljive za obstoj slovenskega naroda. Že čisto „sebični“ razlogi terjajo, da bi država s posebnim programom pomoči spodbujala zdomce k vrnitvi, njihove potomce pa k težavnim, tveganim selitvi v deželo prednikov. Takšne programe že dolgo imajo Irska, Poljska, Španija idr. Svoje ljudi cenijo, zato jih prosijo, naj se vrnejo. Tudi Slovenci se ne bodo vračali, če jih ne bomo prosili.

Toda vsaj tako pomembni so tudi kulturni in verski razlogi. Vse to je obranjeno vsako

Nad. na 2. str.

SLOVENSKI UTRIP

DEMOKRATIČNA DESNICA IMA KANDIDATA ZA PREDSEDNIKA

Člani izvršilnega odbora Nove Slovenije so se soglasno odločili, da Nova Slovenija načelno podpre kandidature vrhovne državne tožilke Barbare Brezigar na prihodnjih predsedniških volitvah. Njo je namreč predlagala skupina okoli Nove revije. Brezigar je bila v Bajukovi vladi minister za pravosodje.

Predsednik Andrej Bajuk je pojasnil, da so na seji razpravljali o več možnih predsedniških kandidatih, tudi o njegovi morebitni kandidaturi, ki jo je že večkrat zavrnil, ter o Peterletovi in kandidaturi nekdanjih ustavnih sodnikov, Lovra Šturma in Toneta Jerovška. Na koncu je prevladalo mnenje, da je najboljša možnost skupna kandidatura koalicije Slovenije.

Dilema o morebitni kandidaturi predsednika sveta NSi Lojzeta Peterleta je sedaj presežena, meni Bajuk. Lojze Peterle je povedal, da želi po odločitvi o podpori Brezigarjevi nadaljevati „z normalno proceduro“. Naslednji korak je po njegovih besedah pogovor z Brezigarjevo o njenem programu in predstavitve pogledov NSi na kandidature, sledila pa bo zadnja faza, potrditev kandidatke na svetu stranke in v koalicijski partnerici SDS. Kot je še zagotovil Pe-

terle, ne bodo več govorili o kakšnih drugih kandidatih za volitve predsednika republike.

Predsednik socialdemokratov Janez Janša meni, da v koaliciji Slovenija sedaj ni več nejasnosti glede kandidature na predsedniških volitvah. Izvršilna odbora obeh strank sta namreč načelno podprla isto kandidaturu, zato Janša pričakuje pozitivno odločitev tudi na svetih SDS in NSi. Glede Peterletovih pomislekov, da je bila kandidatura Brezigarjeve objavljena, preden so se o tem v koaliciji uskladili, je Janša odgovoril, da gre za neodvisno kandidaturu. „Brezigarjeva ni kandidatka strank, gre pa za našo podporo in odločitev o tem, da drugih kandidatov ne bomo imeli,“ je pojasnil predsednik SDS

SLOVENSKA FILHARMONIJA

je imela 13. januarja v Veliki dvorani Musikvereina na Dunaju koncert, vrhunec obeleževanja 300-letne glasbene zgodovine v Ljubljani. Orkestru in dirigentu sta se na slavnostnem koncertu pridružili pianistka Dubravka Tomšič Srebotnjak in mezzosopranistka Bernarda Fink, ki živi v Avstriji. Gostje so se dunajskim glasbenim skladateljem predstavili z Beethovnovim Koncertom za klavir in orkester št. 5 „Emperor“, Mahlerjevimi Vandro-

včevimi pesmimi za glas in orkester ter Koncertom za orkester Witolda Lutoslawskiego.

Z dunajskim koncertom se je sklenil „teden“ Slovenske filharmonije, ki je minuli torek, natanko tristo let po prvem dokumentiranem koncertu predhodne Academiae philharmonicorum Labacensium, inavgurirala filharmonične orgle, direktorica filharmonije Mojca Menart pa je za častne člane razglasila dirigente Sama Hubada, Oskarja Danona in (posthumno) Boga Leskoviča ter solo pevko Marjano Lipovšek. Istega dne je predsednik države Milan Kučan izročil visoka državna odlikovanja Slovenski filharmoniji in več posameznikom za pomemben prispevek k razvoju osrednje glasbene ustanove na Slovenskem.

Začetki SF segajo v leto 1701, ko je bilo v Ljubljani ustanovljeno umetnostno združenje Academia Philharmonicorum. Ustanovili so jo ljubitelji orkestralne glasbe in tako zapolnili vrzel v organizirani glasbeni dejavnosti. Nasledila jo je leta 1794 ustanovljena Filharmonična družba, katere orkester se je opolnil s poklicnimi glasbeniki, v repertoar pa je začela uvrščati dela velikih evropskih skladateljev, od Haydna in Beethovna do Schuberta. Leta 1908 pa se je rodila Slovenska filharmonija.

Haider in njegov boj s sodišči

Koroški deželni glavar Joerg Haider je ostro napadel avstrijsko ustavno sodišče in napovedal, da ne bo uresničil njegove zahteve, da se v nekaterih krajih na avstrijskem Koroškem, kjer živi nad 10 odstotkov slovenskega prebivalstva, postavi dvojezične krajevne napise. Avstrijski kancler Wolfgang Schuessel pa je medtem zavrnil Haiderjevo napoved, da bo „pristrigel peruti“ zveznemu ustavnemu sodišču. Haider je namreč prepričan, da sodišče deluje tako, kot da zanj veljajo le tisti zakoni, ki jih sam izbere.

Sicer pa se je Haider zavzel za to, da se problematika dvojezičnih krajevnih napisov reši na ravni posameznih občin, s čimer pa se predstavniki koroških Slovencev ne strinjajo.

Avstrijsko ustavno sodišče je sprejelo odločitev, da ne bo sprožilo postopka za odstavitev predsednika ustavnega sodišča Ludwiga Adamoviča. Očitki Haiderja glede odločitve sodišča o dvojezičnih napisih na avstrijskem Koroškem ne morejo biti „povod za začetek postopka odstavitve“. Kot reakcija sta Avstrijski Center za manjšine in nekdanji poslanec Karel Smolle pri državnem tožilstvu na Dunaju zahtevala začetek kazenskega postopka proti deželnemu glavarju Haiderju. Vzrok za takšno odločitev je Haiderjeva napoved, da ne bo spoštoval odločitve sodišča. V skladu z 281. členom avstrijskega kazenskega zakonika je pozivanje k splošnem nespoštovanju kakega zakona kaznivo.

GLEJ...

INTERVJU S PREDSEDNIKOM
MLADINSKIH ORGANIZACIJ
GREGORJEM MODICEM..... 2

IZREDNO LETO V NAŠEM
DOMU SAN JUSTU 3

SREČANJE
MLADCEV IN MLADENK..... 3

+ ALBIN AVGUŠTIN 4

LETNA POROČILA ZSMŽ 4

RAZGOVOR

„OGROMNA SREČA JE, DA IMAMO SVOJE DOMOVE“

V začetku decembra 2001 so mladinske organizacije imele svoj zvezni občni zbor. **Gregor Modic** je bil ponovno izvoljen za predsednika. Povabili smo ga na razgovor, da skupno pregledamo opravljeno delo in obrnemo pogled v 2002.

Kako bi ocenil delovanje mladinskih organizacij v preteklem letu?

V odboru smo zelo zadovoljni. Izpeljali smo Medkrajevni turnir v odbojki z izredno udeležbo in sodelovanjem. Bilo je mnogo navdušenja. S tem smo zaposlili članstvo v prvi polovici leta, ko ni drugih mladinskih dejavnosti. V glavnem so bili zadovoljni. Zaključek tega turnirja je bil zelo lep. - Druga točka je bil pevsko-glasbeni večer, ki je bil tudi zelo uspešen. Obiskalo ga je ogromno ljudi. Tudi kar se nastopajočih tiče, je bil zelo kvaliteten. - Izpeljali smo skupni mladinski dan na originalen način. Doslej je vsak dom za mladinski dan pripravil svojo točko, nastopil ali zaplesal in potem so na koncu nastopili skupaj. Lani smo pa skušali pripraviti nastop tako, da so pri vseh točkah sodelovali mladi iz različnih domov. In hvala Bogu nam je to izredno uspelo. Vsi so pokazali navdušenje in lepo sodelovali, kar ni bilo lahko, saj so imeli vaje dvakrat na teden in je bilo veliko truda. Osebnostno sem zadovoljen, ker sem imel zelo dober odbor, v glavnem dobre sodelavce.

Kaj pa je bilo negativnega?

Preveč smo pustili ob strani versko ali vzgojno stran našega delovanja. Res je, da je šport tudi vzgoja, toda manjkalo nam je kulturnih dejavnosti. Imeli smo samo dvoje predavanj v letu. Vem, da je to težko izpeljati, ker je težko mladini reči: pridi, gremo k

maši, nato pa na predavanju. Smo si pa zastavili ta cilj za novo obdobje.

Omenil si Medkrajevni turnir v odbojki na začetku leta, kaj pa v drugi polovici?

Že meseca julija se začno krajevni mladinski dnevi in takrat je ves napor posvečen temu delovanju. Skoraj nemogoče je organizirati kaj skupnega, kar bi zahtevalo daljše priprave.

So bili lani mladinski dnevi po vseh okrajih?

Hvala Bogu je mladina prav v vseh okrajih izpeljala svoj mladinski dan. Tudi po domovih, kjer so imeli prej kakšne probleme, so jih premostili in povsod izvedli svojo prireditev. Res je včasih bilo težko, veliko truda, včasih kaj slabe volje, ter vprašanja, zakaj pa, kakšen smisel ima.

Se pogosto porajajo dvomi in vprašanja glede dela v skupnosti?

Nekateri imajo velike dvome. Sprašujejo se, če se splača delati za skupnost, sploh pripadati skupnosti.

Kaj predlagajo namesto

tega? Je opcija opustiti skupnost, morda spremeniti način dela?

Kadar koga vprašamo, zakaj ni prišel na to ali na ono prireditev ali ne sodeluje, ne reče, da ga ne zanima, ampak da nima časa. Da se mora učiti, da mora delati. Ampak jaz mislim, da ni tako hudo, da se nobeden ne uči deset ur na dan, da tudi ne dela toliko. So res nekateri primeri, ko delajo tudi deset, dvanajst ur na dan, a to ni splošno. Mislim da je problem danes to, da je nekaterim težko dati nekaj svojega časa za druge, za skupnost.

Kljub temu lahko opazimo, da je po okrajih še vedno mnogo mladine, ki sodeluje pri odborih in dela z navdušenjem.

To je res, a na žalost je malo tistih, ki sodelujejo in kažejo dobro voljo. Res pa je, da prav ti veliko zaležejo, ker ogromno naredijo. So pa drugi, ki stojijo bolj ob strani. Saj tudi ti potem imajo neko vlogo, vsaj kot publika.

Kaj pa leto 2002? Ste si že zastavili kakšne točke delovnega načrta?

V decembru smo že imeli prvo sejo, na kateri smo sestavili odbor. Eden izmed ciljev, ki smo si ga zastavili, kot sem prej omenil, je poudariti duševno, moralno in vzgojno delo v organizacijah. V tem sklopu bomo skušali izpeljati mladinsko potovanje v Tandil malo pred velikonočnim časom kot neke vrste pripravo na veliko noč, saj mislimo obiskati znameniti križev pot. Imamo tudi na-

men izpeljati več predavanj, pa ne samo o veri ali vzgoji, tudi o problemih študija ali dela. Druga izmed točk je tudi udeležba na Svetovnem srečanju mladih v Torontu, kar organiziramo skupaj s faro v Lanusu. Želimo, da bi vsaj majhna skupina mladih potovala tja. Seveda bomo tudi letos ponovno organizirali medkrajevni turnir v odbojki.

Pri mladinskih dneh smo lani opazili mnogo originalnih zamisli. Na splošno so bili dobro pripravljene in iznajdljivo izvedeni. Smatraš, da se bo to nadaljevalo?

Bog daj, da bi se. A ob vsem je važno, da se mladina zaveda, koliko nam koristi slovenska skupnost. Ne rečem, da se udeležujemo zato, da bi se okoristili. A zavedati se moramo, koliko od skupnosti prejmemo. Če smo res lahko kaj kvalitetnega pripravili, je to nam samim v korist. To je naložba za prihodnost. Ko bomo v kaki službi, na kakem odgovornem mestu, se bo vse to poznalo. Ko ima naša mladina 14 ali 15 let, ima že prvo sejo, se že vadi, kako se na seji sodeluje, kako se jo vodi. Kje drugod ima tako priložnost? In to je samo en vidik delovanja. Potem imamo veliko izobraženih ljudi, kar nam pomaga.

Imaš vtis, da vam skupnost, da vam starejši pomagajo, kadar jih prosite za sodelovanje?

Vsekakor. Mislim, da nam še nobeden ni rekel ne. Sploh pa nikdar, da bi kdo rekel ne, ker nočem. Če je bil kak ne, je imel stvaren razlog za to. Res je včasih malo težko, če nam kaj skritizirajo in to povedo na grd način. A tega se oni ne zavedajo, mi pa moramo vedeti, da to storijo, ker nas imajo radi in hočejo s skupnostjo nadaljevati.

Ena izmed kritik starejših do mladine je, da med sabo vedno govori v španskem jeziku. Zakaj misliš, da je tako?

Dejstvo je, da večinoma govorimo po špansko, bodisi v službi, na univerzi, še bolj pa danes, ko smo tako zaposleni. Če hodiš na univerzo in obenem delaš, koliko časa ti ostane, da si doma s starši in se lahko z njimi pogovarjaš po slovensko? To napelje, da se tudi s prijatelji pogovarjamo po špansko. Pri sejah skušamo imeti čim več pogovora po slovensko, a včasih nam tudi na žalost uide po špansko. Jezik nam je vsak dan težji, manjka nam možnosti za izražanje v slovensčini. A treba se je potruditi. Saj meni tudi uide po špansko, a rečem, dajmo se potruditi in govorimo po slovensko. Je pa tudi že druga realnost, da morda starši z otroci govorijo po špansko. To je pa že večji problem.

Bi za konec izrazil kako željo?

Želim, da bi si res po-

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Čeprav dejansko nihče ne vidi jasnega izhoda iz sedanjih finančnih, gospodarskih in socialnih krize, je položaj vendar precej bolj miren. Ni sicer še pojenjala nevarnost novih izbruhov, ne sunka krize, a vlada skuša položaj obdržati na vajejih in se naslanja na koalicijsko podporo večinskih strank.

Ljudska nejevolja. Ta je ena izmed neznank, ki lahko vsak hip zmeša vladne račune. Nekaj takega se je dogodilo v četrtek, 10. januarja, ko je razjarjeni srednji sloj, ki mu je vlada v „ogradu“ (corralito) pridržala prihranke, znova stopil na ulico in z razbijanjem po loncih izrazil nezadovoljstvo. Gorelo je po številnih mestnih avenijah. Za tem je vlada napovedala, da bo nekoliko zrahljala jarem, ki v bankah drži privezane ljudske prihranke.

Proizvodnja. Problem denarja v bankah pa je pereč tudi, ker če ljudje nimajo denarnih sredstev, si je kaj težko predstavljati proizvodno reaktivacijo. Zato je močan pritisk na vlado tudi iz industrijskih krogov. A Duhalde je jasno povedal, da je „ograd“ bomba, ki jo je treba previdno razorožiti: če eksplodira, bo odneslo vse.

Dialog. V takem stanju pa je nujno soglasje čim številnejših dejavnikov, zlasti političnih in produktivnih skupin. Na čelo dialoga se je postavila katoliška hierarhija, ki skuša doseči mirno razmerje med sektorji, katerih interesi so zelo različni. Temeljna ideja je, da če vsak vsaj malo ne popusti v svojih zahtevah, ne bomo mogli najti rešilne poti.

Stisnimo pasove. Marsikateri opazovalec in tudi nekateri politiki opozarjajo, da najhuše še pride. Vlada pripravljala proračun, ki predvideva prihranke v višini 8.000 milijonov dolarjev, kar je manj kot prvotno omenjenih 11 milijard, a še vedno krut kirurški poseg, ki bo odjeknil med trpečim narodom.

Zunanja fronta. Odkar je prišel na oblast sedanji predsednik Duhalde, se je pričel močno naslanjati na Brazil. V tem je tudi razlika z radikali, ki so imeli nenehne težave s sosedom in družabnikom v Mercosurju. Z brazilske strani pa je Argentina prejela močno politično zaslombo in tudi obljubo trgovske pomoči. Brazil se zaveda, da bi argentinski propad za sabo lahko potegnil tudi njih, medtem ko ojačenje skupnega trga koristi enim in drugim.

Očividno pa s tem niso preveč zadovoljni v Washingtonu. Jasno so dali vedeti, da

magali drug drugemu, da bi čim več mladih sodelovalo pri organizacijah, da bi pomagali in dajali nove ideje. Če ne zaradi drugega, ker se izplača. Danes, ko je tako hudo na cesti, je ogromna sreča, da imamo svoje Domove, kjer smo varni in se nam nudi možnost zdravega in plodnega življenja.

Pogovarjal se je Tone Mizerit

jim ta bližina Argentine in Brazila ni preveč po godu. Sploh je ameriška politika, ki jo izvaja Mednarodni denarni sklad (FMI), nejasna. Podravnateljica te finančne ustanove Anne Krueger je zadnje čase nenehno kritizirala posamezne ukrepe argentinske vlade. Na to ji je v soboto 12. odgovoril gospodarski podminister Jorge Tedesca. Prosil jo je, „naj bo tiho“, ker da govori nesmiselno o položaju, ki ga ne pozna. Pozval jo je, naj počaka, da se država vsaj delno uredi in pripravi stvaren gospodarski program, ki ga bodo potem predstavili Mednarodnemu denarnemu skladu v potrditev.

FMI ne soglaša s dvojnimi dolarskim trgov, ki ga je uvedla vlada. Boji se prevelike povezave med Brazilom in Argentino. Ostro pa odklanja zlasti razne ukrepe v obrambo argentinske proizvodnje, ki bi predstavljali zapreko prostemu vdoru ameriških produktov. Ob tem pa nočejo slišati ničesar o dejstvu, da so ZDA zadnje čase dejansko onemogočale uvoz argentinskih produktov v njihovo državo (jeklo, med...), kljub temu, da je Argentina v vsem sledila njihovim ukazom. O tem so obširno pisali tudi v Ameriki.

Kaj pravi Evropa. Seveda so z novimi ukrepi zaskrbljene tudi Evropske države. Španija, ki ima največ investicij v Argentini, je pristiskala, da ne bi prišlo do devalvacije. V novih okoliščinah tečejo pogajanja, da bi bila španska podjetja čim manj prizadeta. Vendar je na polotoku opaziti rastoč protiargentinski duh zaradi splošnega padca delnic prizadetih podjetij. Tako je sam predsednik vlade Aznar moral poseči v debato in opomniti, koliko je Argentina pomagala Španiji, ko je tam razgrajala lakota, in da je treba sedaj kazati razumevanje z Argentino, ki se nahaja v težkem položaju. Nekaj podobnega smo lahko brali tudi o Italiji.

Domači problemi. Splošni notranji mir na politični fronti pa vztrajno kali bivši predsednik Carlos Saul Menem. V prvem trenutku je podprl opcijo, da Duhalde ostane do leta 2003, ker on sam nikakor ni bil pripravljen na volitve marca letošnjega leta. A od tedaj naprej nenehno kritizira in ostro napada sedanjega predsednika. Najprej je odklonil devalvacijo kot usodno potezo, sedaj pa na vse vetrove razglašuje, da je Duhalde sploh nesposoben voditelj. A s tem se izolira v samem peronizmu in izgublja še tisto malo ugleda, ki ga je imel pri ljudeh. Vendar lahko njegova kritika zelo škodi vladi, ker ima Menem še vedno zaslombo mednarodnih finančnih krogov, katerim je na stežaj odprl vrata države.

Socialna fronta. Tu pa je vajeji vzela v roke predsednikova žena Chiche. Pripravljala popolnoma prenovljeno mrežo socialnih podpor. Sem spada obljubljen podpora brezposelnim, katere bi bili deležni tudi naši rojaki. Sedaj čakamo, kaj bo.

Slovenstvo v Argentini...

Nad. s 1. str.

turno-zgodovinski, etični in religiozni razlogi. Če bi se slovenski politični emigranti in njihovi potomci začeli organizirano vračati v večjem številu, bi bil to, prvič, vsaj majhen korak k izravnavi razkola, ki ga je povzročila revolucija. Ena njenih zgodovinskih posledic - izgon in ločenost celega dela naroda - bi se pričela manjšati. Drugič: ti ljudje, ki bi zapustili okolje, kjer so si že uredili življenje in se poklicno uveljavili, bi prišli v Slovenijo predvsem zaradi izjemno žive narodne pripadnosti. Bili bi živ zgled, kako je mogoče v velikem, globaliziranem svetu obraniti slovensko individualnost, živeti iz svetovljanstva in domoljubja v istem dību. Tretjič: večina teh, ki bi jih slovenska zavest popeljala na težavno pot v Slovenijo, je tudi globoko verna. Tesne bližine med obranitvijo vere in narodne zavesti tu ni moč spregledati. Njihove družine so svojevrstne priče krščanskega življenja v poganskem svetu. Vsi trije argumenti, zgodovinsko-etični, narodnostni in verski, terjajo, da katoličani prishubnejo klicu resničnosti, ki terja odločitev. Porečejo, da bi morala to prevzeti država. Res. Toda naša država, kakršna je sedaj, je v nekaterih

pogledih, četudi v „tretjem kolenu“, dedinja revolucije, česar demokratične stranke niso videli in spremenile. Zato se te naloge ne bo lotila. In vendar potreba po zmanjšanju ločenosti med deli slovenstva jasno stoji pred nami. Tako zaradi pravičnosti do preteklosti kakor zaradi golega preživetja v bližnji prihodnosti. Zgodovinska naloga je tu. Toda kdo jo bo vzel nase?

Slovinci smo dolgo živeli v za nas neresnih, nemogočih državah, ki so razvoj slovenskega naroda oteževale. In pogosto se je zgodilo, da je nekatere zgodovinsko pomembne stvari, ki bi jih te države morale storiti, a jih niso, storila za Slovence Cerkev. To velja tako za obrambo narodne zavesti, opismenjevanje ljudstva in razvoj slovenskega šolstva vse od Slomška naprej kakor za njeno narodno-povezovalno vlogo v desetletjih zamejstva in zdomstva. V nekaterih zgodovinskih pomembnih rečeh je Cerkev v preteklih stoletjih Slovincem hvalevredno doprinesla, česar ni hotela država. Upati je, da bo tudi v primeru slovenskega zdomstva tako. Nadnaravni apostolat Cerkev poteka v naravnih danostih narodov. Pot Cerkev je človek, človekova pot pa je Kristus, pravi naš Sveti oče. Lahko bi tudi rekli: pot slovenske Cerkev je slovenski človek; in ta si bo mogel svojo pot b. Kristusu poiskati le znotraj slovenstva.

SLOVENCİ V ARGENTINI

NAŠ DOM SAN JUSTO

Silvestrovanje in konec izrednega leta

Kot že vrsto let, smo se tudi ob zaključku preteklega 2001 zbrali za Silvestrov večer v Našem domu, da bi se v krogu svojcev in prijateljev poslovili od minulega leta in vstopili v Novo leto 2002.

Silvestrov večer je svet večer, v katerem se zahvalimo za vse v preteklem letu prejele dobrote in prosimo Boga za pomoč in varstvo v prihajajočem letu. Ko pogledamo nazaj, se nam zvrsti tisoče in tisoče slik. Kot v vrtincu se nam spojijo doživeti trenutki. Prikažejo se nam obrazi, kraji, pokrajine, pogledi, melodije, vonji, trenutki, besede...

Na oder sta stopila napovedovalca Lučka Oblak in Janez Krajnik, nas pristrčno pozdravila in povezovala večerni program.

Predsednica doma Mici Malavašič Casullo je v spremstvu podpredsednika Lovrenca Tomaževića in blagajnika Matjaža Ravnika pokadila in blagoslovila vse prostore doma, letos tudi novo pokrito dvorišče in učilnice.

Ob bogato obloženih mizah je nastalo veselo vzdušje. Zahvalili smo se, da je bila večerja vabljava za okus in prijetna za oči. Isabel Bogataj Tomažević je kot vsako leto skrbno in elegantno okrasila mize. Članice krajevne zveze mater in žena so pripravile edinstven jedilnik. Bili sta dve pogrnjeni mizi z mrzlo večerjo, h katerima je vsak stopil in si sam postregel. Za praznično

Nad. na 4. str.

Plesni nastop mladine na Silvestrovanju v Našem domu

SKUPINA MLADCEV IN MLADENK

Srečanje na Pristavi

Bilo je v nedeljo, 9. decembra. Zopet smo se zbrali mladi in mladenke, to pot na zeleni slovenski Pristavi v Castelarju. To je bilo že naše tretje srečanje v letu 2001 in za to priložnost nam je Bog podaril lep sončen dan.

Malo pred tretjo uro so Pristavčani že pripravljali zadnje podrobnosti, da bi čim bolje sprejeli prijatelje, ki so prihajali iz drugih Domov: iz San Martina, San Justa, Ramos Mejije, Lanusa in Carapachaya. Tako se nas je zbralo 72 mladcev in mladenk in 7 voditeljev. Vsi so sodelovali pri organizaciji tega srečanja.

Ob pol štirih so začela tekmovanja. Dekleta so se domenile, da bodo igrale „med dvema ognjema“ in odbojko. Fantje so pa bili za to, da čimprej začnejo

tekmovanje v nogometu. Igrali so celo popoldne do osmih.

Kot po navadi nas je ta dan obiskal tudi predsednik

Zedinjene Slovenije Tone Mizerit. Skupaj smo se okrepčali z dobrim pecivom, ki so ga pripravili Pristavčani, postregle pa

Med igranjem odbojke

Sv. Miklavž je tudi presenetil naše mladce in mladenke

mladenke.

Ob osmih je bilo pripravljeno presenečenje: obiskal nas je sv. Miklavž! Vsakega izmed nas je obdaril z lepo rdečo kapo z napisom „Mladci in Mlardenke“ in z najrazličnejšimi sladkarijami. Ni pozabil na voditelje ne na predsednika Mizerita. Kot vedno smo tudi to srečanje zaključili z zahvalno molitvijo in tako potrdili naše geslo „Zdrav duh v zdravem telesu“.

J.M.R.

30 LET MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA SAN JUSTO

Pa se sliš...

Slovenci srčno ljubimo petje in pevski zbori so naša stara tradicija. Gojili smo jih v domovini in to ljubezen prenesli s sabo čez ocean. Tudi v rodovitni zemlji slovenske skupnosti v Argentini jih ni manjkalo in jih imamo še danes kar lepo število.

Leta 1971 je bil ustanovljen Mladinski, sedaj Mešani pevski zbor San Justo, pod vodstvom Andreja Selana: odtlej je odločilno sodeloval in vrhunsko predstavljal naše petje, tako v skupnosti kot pred argentinsko publiko, pa tudi na različnih turnejah, med katerimi ni manjkal obisk daljne domovine Slovenije. Leta 1992 je prevzela vodstvo zbora sedanja dirigentka, prof. Andrejka Selan Vombergar.

Leta 2001 je torej zbor praznoval svojo 30. obletnico. Poleg raznih drugih svečanosti se je želel zahvaliti našim rojakom s posebnim jubilejnim koncertom. Ta je bil v soboto, 22. decembra v Našem domu v San Justo. Kljub napetemu položaju, ko je zaradi politične in socialne krize gorelo po vsej državi, se je izredno število rojakov zbralo na novo pokritem dvorišču Doma, ki se je izkazal kot izredno priključno in presenetljivo akustična dvorana.

Večer je v besedi prikupno povezovala Pavlinka Zupanc. Ob začetku pa je navzoče in zbor pozdravila in izrekla zahvalo za vse storjeno predsednica Našega doma, Mici Malavašič Casullo.

Zbor je pričel koncert s primorsko narodno *Pa se sliš* v priredbi Karla Pahorja ter nadaljeval z narodno *Teku sem dol po dolin* (Viktor Šonc) in koroško *Dečle, to mi povej* (Vasilij Mirk).

Moški zbor je nato poslušalcem predstavil venček koroških narodnih pod naslovom *Jube, pojedamo v Škofce* (Pavel Kernjak), nakar so sledile prekmurska narodna *Marko skače* (prir. Samo Vremšak), ruska *Večerni zvon* (Ale-

ks Karpowitsch), argentinska narodna *Una pena nueva-mente* (Carlos Guastavino) in še mehikanska *La Cucaracha* (prir. Manuel M. Ponce). Pristopilo je nato še lepo število bivših pevcev, ki so skupaj s sedanjimi zapeli *El Molinero* (Francisco Lambruschini) in Antona Foersterja *Planinska*.

Med odmorom so si gostje lahko ogledali razstavo Ivana Bukovca „*Akvareli iz Slovenije*“. Prostor je bil namreč umetniško ozaljšan tudi kot razstavna dvorana. Akvareli so se razgrinjali na desni strani in v ozadju. Mirne in tople barve slovenskih pokrajin in krajev, ki so marsikomu izmed prisotnih bili domači, so vzbujale pozornost in priznanje rojakov.

Prvi del koncerta je bil sestavljen iz pretežno narodnih napevov. Drugi se je pričel z *Cantate Domino* (motete za trojni zbor) Hansa Lea Hasslerja. Zbor je izrabil novo dopolnjeno zgradbo doma in zapel iz galerij prvega nadstropja v izredno posrečenem efektu kot v kaki katedrali. Sledil je Iacobus Gallus in njegov *Resonet in laudibus, Ave Marija* Antona Brucknerja ter *Exsultate justis* (Ludovico Vladana). *Elijah Rock* (negro spiritual) je bil dovršena in posrečena prelomnica sredi tega drugega dela, ki se je nadaljeval z Vivaldijevim *Cum Sancto Spiritu*. Zaključek pa sta tvorili dve skladbi Ariela Ramireza: *Los Reyes Magos* in pa iz zborove uspešnice (Misa Criolla) *Gloria*.

Solistično so nastopali Marcelo Brula, Andrej Grilj in Martin Selan. Med koncertom je zbor spremljala na orglah-klavirju Anka Savelli Gaser, v Ramirezovih skladbah pa še Franci Grilj (charango), Anči Puntar (kitara), Pavel Erjavec (boba) in Marta Selan ter Gregor Modic (tolkala). Vokalni tehnik zbora je prof. Mirtha Arrúa Lichi. Luči in zvok sta bila na skrbi J. Jereba in P. Malovrha. Lične programe je oblikovala Erika Indihar.

Ni potrebno še posebej omenjati, da je publika hvaležno in navdušeno spremljala ves koncert in posebej nagradila zadnje izvedbe. Ploskanja kar ni hotelo biti konca. Pred razhodom so prišle na vrsto še čestitke in zahvale. Predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit je spregovoril v imenu celotne skupnosti in se še posebej zahvalil ustanovitelju Andreju Selanu in sedanji pevovodkinji prof. Andrejki Selan Vombergar. Matjaž Čeč jima je izrekel toplo in iskreno zahvalo v imenu članov zbora. Zahvale je bil deležen še Tone Oblak, velik prijatelj zbora, ki je tudi to pot pripravil izredno jubilejno sceno. Zbor nas je nagradil še z bisom, ki se je dolgo razlegal, medtem ko so pevci zapuščali oder in dvorano med ponovnim zahvalnim odobravanjem prisotnih.

S tem koncertom je zbor zaključil praznovanje 30-letnega obstoja. Upamo in želimo, da bomo še dolga leta lahko uživali njihovo pesem, pesem dveh domovin, pesem ene same ljubezni.

-e. -t.

Silvestrovanje in konec...

Nad. s 3. str.

okrasitev dvorane in odra je mojstrsko poskrbel Tone Oblak s sodelovanjem mož in fantov Našega doma. Pri pripravi luči in zvoka sta se izkazala Pavel Erjavec in Marko Štrubelj. Za veselo razpoloženje je poskrbel Albert Daisen z odlično glasbo in petjem.

Obisk Balantičevih sester ob 50. letnici osnovne šole.

Med večerom smo si mogli ogledati tudi razstavo slik prazničnih obletic Našega doma, katere so se vrstile med letom: 50-letnica osnovne šole Franceta Balantiča, 45. obletnica Doma, 40 let mladinskih organizacij, 35 let krajevne Zveze mater in žena ter 30. obletnica Mešanega pevskega zbora San Justo.

Približala se je polnoč, čarobne sekunde, v katerih se prelija staro leto v novega. Trenutki upanja, pričakovanja, veselja, čustvenosti ter dobrih želja. Predsednica Našega doma nas je pozdravila in se zahvalila za vse delo in pridno sodelovanje skozi preteklo leto.

Blagoslovitev novih šolskih prostorov in slavnostna večerja ob petdeset letnici Balantičeve šole v San Justo.

Nato je še venček Straussovih valčkov zaključil večer. Dvajset mladih se je z elegantnimi oblekami in gibi zavrtelo pred nami. Za plesni nastop je poskrbela Mirjam Oblak s pomočjo prof. Ricarda Prosperija in Magdalene Oblak Žgajnar.

Nastop je bil zaključen ob polnoči, ko so odborniki doma stopili na oder in nam želeli zdravo in blagoslovljeno novo leto.

Prišel je na vrsto eden najlepših trenutkov večera, ko so si vsi v dvorani segli v roke in si izrekli najlepše in najboljše želje za prihajajoče leto. Nazdravili smo in se zavrteli ob prijetni glasbi še pozno v noč z upanjem, da bi se v novem letu še mnogokrat tako veselo in prijateljsko srečali.

-m -k

45. obletnica Našega doma, 40 let mladinskih organizacij ter blagoslovitev novega pokritega dvorišča ob obisku škofa Alojza Urana.

+ Albin Avguštin

Prvi dan novega leta je po kratki bolezni umrl Albin Avguštin, župnik v romarski cerkvi svete Rite v Boulogne tik ob Panamericani, kjer je bil župnik 42 let, zadnja leta v pokoju. Kljub starosti 90 let je še vsak dan maševal in veliko spovedoval. Ravno tako je prihajal pred prvimi petkom spovedovat tudi v slovenski dom Carapachay.

Posebej smo ga poznali kot „planinskega župnika“, saj je ljubil Ande in veliko hodil po njih. Med drugim je blagoslovil slovenski križ na Capilli v Bariločah, ki so ga tam postavili slovenski planinci. Tudi je bil velik podpornik slovenskega tiska.

Utrudljivi so bilil zanj božični prazniki zaradi velike udeležbe vernikov. Dne 27. decembra pa je obležal, bil interniran in bolezen se je hitro slabšala in 1. januarja ga je Bog poklical k sebi.

Na mrtvaškem odru je ležal v farni cerkvi, kamor so se prihajali posloviti njegovi farani pa tudi slovenski rojaki. Celo noč so se vrstile ob krsti razne skupine na fari. Drugi dan ob 11. je bila pogrebna maša, katero je opravil škof iz San Isidra msgr. Casareto, ki je globoko cenil pokojnega župnika, kar je tudi poudaril pri pridigi, kakor preje tudi krajevni sedanji župnik pater Damian. Škof je omenjal njegovo delo za argentinsko Cerkev, za zvestobo svojemu poklicu kljub težkim razmeram, ki jih je preživljal med zadnjo svetovno vojno in v izgnanstvu. In za zvestobo Jezusovemu Srcu, ko se mu je na dan nove maše popolnoma izročil in posvetil in nato vsak dan sproti. Bil je vzoren duhovnik.

Navzočih je bilo okoli 20 bližnjih duhovnikov in pet slovenskih z msgr. Gogalo na čelu. Cerkev je bila polna argentinskih in slovenskih vernikov, ki so mu za slovo zapeli pesem Marija skoz življenje.

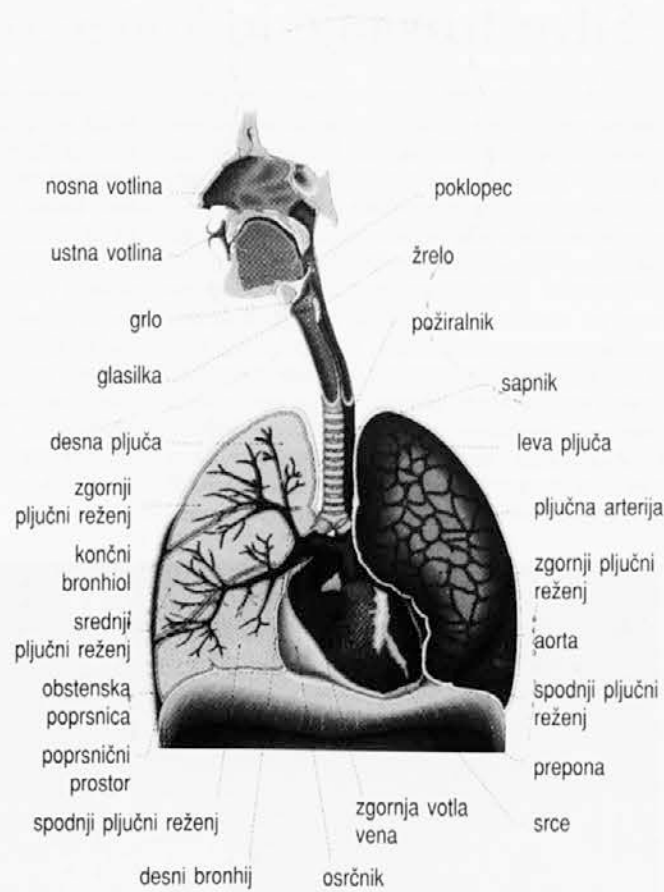
Pogrebni sprevod je z avtomobili krenil v kraj Victoria, kjer ima škofija dom duhovnih vaj, in v obširnem parku je del, ki je določen za poslednji dom škofijskih duhovnikov, kamor se je sedaj pridružil tudi pokojni Albin, v senci dreves, zelenja in cvetja, manjkajo le še planine in gore, katere je tako ljubil. Zadnje pogrebne molitve sta opravila župnik Damian in msgr. Gogala.

Franc Žnidar se je poslovil od pokojnega župnika v imenu slovenske skupnosti, najprej v španščini in nato v slovenskem jeziku, se zahvalil škofu Casaretu, župniku in kaplanom ter vsem osebju na fari, ki so tako očetovsko skrbeli za Avguštinova zadnja leta, posebno pa v bolezni. Župnik Franci Šenk se je v slovenščini zahvalil za vse, kar je gospod Albin storil dobrega za slovenske rojake in za slovensko mladino.

Po odpeti pesmi Marija, mati ljubljena so številni

JEZIKOVNI KOTIČEK

Dihala

navzoči začeli odhajati od sveže zasutega groba.

Upamo, da priljubljeni župnik sedaj že uživa svoje plačilo pri Njem, kateremu je vse življenje služil in mu bil zvest. Za mnoge pa naj veljajo besede, ki so bile objavljene dne 4. januarja v časopisu „La Nacion“ v osmrtnici znane družine Dodero, ki se glasi: „Hvaležni smo Bogu, da smo toliko let poznali gospoda Albina Avguština, bil je duhovnik in vzgled.“

Bratu Jožetu, ki živi na Koroškem, svakinji Vidi in nečakinji Jani pa izražamo globoko sožalje.

IŽ

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

LETNA POROČILA

ZVEZA ŽENA - MATI, SAN MARTIN

Marca smo začele z rednimi sestanki, ki jih imamo vsak tretji teden v mesecu.

Na prvem sestanku smo pregledale delo v preteklem letu in naredile načrt za tekoče leto.

Aprila nam je predavala Metka Mizerit na temo: Bolnik v družini. Za vse nasvete, posebno še, kako naj ravnamo z bolnikom doma, smo ji zelo hvaležne.

Majski sestanek smo posvetili Kraljici majnika. Štefka Mikuž nas je v duhu popeljala v Slovenijo. Z njo smo obujale spomine na lepo navado, ko so se vaščani zbirali ob kapelici sredi vasi pri šmarnicah.

Rezi Marinšek nam je prebrala odlomek - Komunikacija v družini. Po prebrani temi se je razvila splošna debata. Katica Dimnik in Polona Makek sta se v imenu Zveze zahvalili Saši Golob za dolgoletno poučevanje v Rožmanovi šoli in ji izročili šopek rož.

Junij je bil posvečen žrtvam komunistične revolucije. Povabili smo Marijo Sla-

be, ki nam je podala svoje spomine na deset let „raja“ po „osvoboditvi“ Slovenije.

Sestanek v juliju smo namenile predvsem kuhinji. Izmenjale smo si različne recepte za zdravo in lahko hrano.

Avgusta smo se spomnile odvetnika, pisatelja in umetnostnega zgodovinarja Marjana Marolta. Njegova hčerka Polona Makek nam je orisala njegovo življenje. Bil je človek z visoko izobrazbo in vsestransko kulturo, pa je kljub temu ostal skromen in zelo prijazen gospod.

Septembra smo imele razgovor ob obisku škofa Urana in msgr. Puclja. Obisk nam bo vsem ostal v lepem spominu.

Za duhovno misel nam je Saša Golob prebrala Skrivnost vere iz knjige Šmarnice pisatelja Franca Lokarja.

Snov pogovora v oktobru je bila zanimiva verska tema, ki sta jo pripravili Katica Dimnik in Saša Golob: Poslanika Božjega Usmiljenja sestra Faustina Kowalska. Molile smo tudi rožni venec Božjega Usmiljenja.

Naj še omenim, da je

prvi del sestanka predavanja ali pa duhovna misel. drugi del so razgovori, nasveti, predlogi itd. ob dobrem čaju in pecivu.

Naše delo med letom

Božični obisk bolnikov in ostarelih v spremstvu osnovnošolskih pevčkov

Srečolov Zveze v San Martinu

Pomagale smo pri izdelavi butaric

Junija smo pripravile družinsko kosilo in srečolov Prav tako smo pomagale v kuhinji in postrežbi na zlati maši p. Kukovice, pa tudi pri žegnanju v Slovenski hiši.

Vsako leto razdelimo božične in zimske pakete potrebnim v okolici San Martina.

Prodajamo božične in velikonočne kartice. Pomagamo pri prodaji srečk za centralno Zvezo.

Vsako leto plačamo mašo za pokojne članice.

Pošiljamo pismene čestitke ob porokah in krstih oziroma rojstvih in izrečemo sožalje ob smrti.

Vsak mesec razdelimo tudi nekaj denarnih pomoči.

Naši izleti

Ogled La Boca, muzej, Caminito in obisk umetnika Marjana Gruma. Spotoma smo si ogledali tudi cerkev De los emigrantes.

Ogled Teatra Colona in Shopping Abasto

Obisk na domu rezbarja Jožeta Žerovnika. On nas je tudi spremljal na ogled dveh cerkva v Villa Bosch in Palomarju, kjer je veliko njegovih del.

Celodnevni izlet v La Plato. Ogled mogočne gotike katedrale, obisk cerkve Roža Skrivnostna. Ker je bila prva sobota, smo tam odmolile rožni venec in molitev za duhovniške in redovniške poklice. Po kosilu smo si ogledale antropološki muzej.

Vse izlete organizira Mari Keržič, postala je že izvrstna vodička. Za vsak izlet poiščete potrebne podatke in zanimivosti kraja in nam na zelo lep in poučen način vse razložijo. Na izlet povabimo tudi moške, ki se zelo radi odzovejo. Število izletnikov stalno narašča, na zadnjem nas je bilo kar 40.

Naj tudi omenim, da se število članic viša in upamo, da se za drugo leto še povečalo. Le škoda, da se mlajša generacija ne približa.

Predsednica Ani Podržaj

NOVICE IZ SLOVENIJE

15. ZVEZEK ENCIKLOPEDIJE

15. - zadnji redni - zvezek Enciklopedije Slovenije z gesli od Wi do Ž ima 416 strani, 856 gesel, 1105 ilustracij, 76 umetnostnih posnetkov, 39 tematskih kart in zemljevidov, 40 grafikonov, sedem risb, 36 pokrajinskih posnetkov, 339 rokopisov in tiskov, 217 dokumentarnih posnetkov. Besedila je prispevalo 412 piscev. Posebnost 15. zvezka je v tem, da ga zaokrožuje kronološki pregled, sestavljen s podatki iz gesel v enciklopediji. Snovalci enciklopedije so na predstavitvi v Ljubljani potrdili izid še 16. zvezka prihodnje leto s 1500 novimi dopolnilnimi gesli in kazalom.

NIKOGRŠNJA ZEMLJA

Za newyorškimi filmskimi kritiki so svojo lestvico najboljših filmov leta 2001 sporočili tudi iz Los Angelesa. Tamkajšnja Zveza filmskih kritikov (Los Angeles Film Critics Association) je za najboljši tuji film proglasila Nikogaršnjo zemljo scenarista in režiserja Danisa Tanovića, ki je nastal v koprodukciji več evropskih držav, tudi Slovenije. Po podatkih slovenskih koproducentov je bila to že 21. letošnja nagrada za Nikogaršnjo zemljo.

MANJ POTNIKOV

Adria Airways je v minulem letu na 14.640 poletih prepeljala 801.247 potnikov, kar je osem odstotkov manj kot leto poprej. Adria je na rednih progah prepeljala 689.635 potnikov, medtem ko je s čarterjem letelo 111.612 potnikov. Zmanjšanje prometa gre predvsem na račun manjšega števila čarter poletov (kar za 38 odstotkov manj kot lani), za 28 odstotkov pa se je zmanjšalo tudi število potnikov na teh poletih. Število potnikov v rednem prometu se je sicer lani zmanjšalo za tri odstotke.

PO SVETU

KONEC POŽAROV

V Avstraliji so končno pogasili požare, ki so divjali od božiča in uničili več kot pol milijona hektarjev gozda. Zdaj je na vrsti je obsežna operacija čiščenja, kajti tisoče kilometrov tal še vedno tli. Meteorološke službe ne napovedujejo padavin, zato ni mogoče reči, da se je stanje stabiliziralo v tolikšni meri, da bi lahko prenehali z operacijami. Ognjena ujma se je namreč razširila v dolžini 2000 kilometrov, pri gašenju je sodelovalo 15.000 gasilcev, operacija pa je stala 35 milijonov ameriških dolarjev.

SMRTONOSNA DIALIZA

Preiskava o smrti 23 bolnikov, ki so umrli oktobra lani med dializo v hrvaških bolnišnicah, je razkrila navzočnost izjemno strupenega plina v filtrih dializatorjev ameriške družbe Baxter. Direktor hrvaškega zavoda za toksikologijo Franjo Plavšič je za hrvaški dnevnik Večernji list povedal, da je omenjenih 23 bolnikov najverjetneje usmrtil plin perfluorizobutilen, potencialni bojni strup, ki so ga strokovnjaki notranjega ministrstva izolirali v Baxterjevih dializatorjih.

SLOVENC I IN ŠPORT

NA SNEGU

Švicarski Adelboden, tradicionalno prizorišče veleslalomskih tekem svetovnega pokala, je v svoji šele drugi slalomski izvedbi znova prinesel veliko uspeha slovenski reprezentanci. Po zmagi Matjaža Vrhovnika pred dvema letoma je bil Mitja Kunc tokrat tretji, Jure Košir pa osmi. Točke so osvojili še Mitja Dragšič z 12. mestom, Drago Grubelnik s 16. in Mitja Valenčič z 18.

Na četrti tekmi 50. novoletne turneje štirih skakalnic v Bischofshofnu (139 in 131,5 m, 282,9) so slovenski skakalci izjemno uspešno opravili svojo nalogo, saj se je peterica uvrstila v finale; četrti je bil Robert Kranjec (134,5 in 124 m, 266,8), osmi Peter Žonta, 18. Primož Peterka, 27. Damjan Fras (114 in 112 m, 200,3), 30. pa Igor Medved.

Tudi drugi moški veleslalom za evropski pokal v Kranjski Gori se je končal z avstrijskim zmagoslavjem.

Potem ko je na ponedeljkovi preizkušnji zmagal Stephan. Od Slovencev je bil najboljši Mitja Valenčič, ki je bil 11., le mesto za njim se je z najboljšim časom druge vožnje uvrstil Aleš Gorza, Matej Pogačnik je bil 36., Ožbi Ošlak pa je zasedel 45. mesto.

TEMIŠKA LESTVICA

Na teniški lestvici je najvišjeuvrščena slovenska igralka Tina Pisnik, ki se je s 63. mesta povzpela na 50., Maja Matevžič je 75., Katarina Srebotnik pa 104. Na moški lestvici je najvišje Marko Tkalec na 297. mestu.

KATANEC ČETRTI NA SVETU

Inštitut za nogometno zgodovino in statistiko (IFFHS) je slovenskemu selektorju Srečku Katancu prisodil 54 glasov, kar je zadostovalo za četrto mesto med vsemi nogometnimi selektorji na svetu. Za najboljšega selektorja leta

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Francozi v Sloveniji

V šolstvu so Francozi takoj vpeljali vrsto novih sprememb. Najprej so seveda uvedli kot neobvezno francoščino, nato omejili nemščino in - kar je najbolj važno - uvedli tudi slovenščino kot učni predmet v šole. Te novosti so se le težavo prebile v gimnazijo, predvsem slovenščina, za katero dosedaj ni bilo nobenih učnih knjig. V osnovnih šolah so pričeli rabiti slovenske računalnice in abecednike. Na Kranjskem so v trivalkah upotrabljali skoraj samo slovenščino. Dotedaj se slovenščina sploh ni rabila za predmete kot so prirodopis itd. Slovenščino so npr. uporabljali pri pouku porodništva na medicinski šoli za ranocelnike in babice v Ljubljani. Tako da je npr. Valentin Vodnik pričel na hitro pisati učbenike in iskati primerne besede za nekatere znanstvene ali šolske izraze. Tako je napisal Babištvo ali porodničarski vuk za babice, Pismenost ali gramatika

za prve šole itd.

Poleg teh jezikovnih reform so tudi spremenili sistem šolstva po francoskem zgledu. S šolskim letom so v Ljubljani začele delovati „centralne šole“ s petimi študijskimi smermi: za zdravnike, kirurge, inženirje, pravnike in teologe. Vsega skupaj so te šole štejele okoli 300 študentov. Končal študijev na tej ljubljanski visoki šoli seveda ni nihče - razen teologov, saj so delovala le tri leta in po odhodu Francozov prenehala.

Pri reorganizaciji šolstva leta 1810 je bilo določeno poučevanje v domačem jeziku - to je slovenščini v osnovnih šolah in nižjih srednjih šolah.

S tem je vloga slovenščine kot izobraževalnega in študijskega jezika precej porasla. Slovensko pisani učbeniki pa so odprli vrata v šolstvo in višje znanstvene sfere, ne samo za verske potrebe ali literaturo kot doslej.

PISALI SMO PRED 50 LETI

PREVZVIŠENI ZOPET MED NAMI

Škofo dr. G. Rožmana so na buenosaireskem letališču pričakali rektor slovenskega semenišča dr. Odar, spiritual dr. Žakelj ter profesorji dr. Ahčin, dr. Lenček in dr. Gnidovec ter vsi novomašniki in bogoslovci. Navzoč je bil župnik A. Orehar, predsednik DS Miloš Stare, predsednik SKAS ravn. Prijatelj in predsednik odbora za semenišče g. Kremžar. Z letališča se je g. škof odpeljal naravnost v semenišče v Adrogué.

MAŠNIŠKO POSVEČENJE 11. SLOVENSkih DIAKONOV

V nedeljo, 13. januarja je v Don Boscovem zavodu dr. G. Rožman podelil mašniško posvečenje 11 slovenskim bogoslovcem, ki so izšli iz njegovega semenišča v Adroguéju.

Ob devetih se je iz lin zvonika razlilo mogočno donenje zvonov, na vrtu pa se je pričel pomikati spre-

vod v cerkev. Za bogoslovci je šlo vseh 11 novomašnikov, za njimi škof v ornatu in duhovščina, tej pa je sledila močna skupina deklet in fantov v narodnih nošah.

Ob vstopu prevzvišenege v cerkev je s kora odjeknila v pozdrav mogočna Ecce sacerdos magnus. Prevzvišeni je takoj ob asistenci dr. Odarja in dr. Žaklja pričel z obredom posvečevanja, ki ga je razlagal vernikom A. Orehar.

Po maši so novomašniki skupaj podelili ljudstvu svoj novomašniški blagoslov, nato pa jim je v pozdrav zadonela Novi mašnik, bod' pozdravljen, ki jo je zapel zbor Gallus.

Nato je bilo v zavodskih prostorih skupno kosilo. Pri kosilu je najprej pozdravil škofa župnik Orehar, ki je naslovil besede tudi novomašnikom. Za njim je povzel besedo predsednik DS Miloš Stare, v imenu novomašnikov pa se je škofu zahvalil Jože Puš. Vsem se je nato zahvalil prevzvišeni, za njim pa je rektor Don Boskovega zavoda Emilio Conaruti zatrdil, da so vrata zavoda vedno odprta Slovincem.

Svobodna Slovenija, št. 3;
18. januarja 1952

ESLOVENIA, MI TIERRA

Primer estado esloveno - Carantania

En el momento de su radicación los eslavos trajeron consigo la organización en clanes. En forma parcial siguió perdurando en la nueva era la mutual, una especie de gran familia.

Siguiendo el ejemplo de los vecinos esta organización comenzó a sufrir cambios. El duque iba adquiriendo más poderes, su guardia armada tuvo un papel más relevante, pero en esencia, se conservó el espíritu democrático. Comenzaban a adquirir su modo de expresión propio y así surgían los eslovenos. En aquellos primeros siglos después de la llegada empezaron a ubicarse en los valles, mientras que los habitantes aborígenes se desplazaban hacia las regiones más altas y menos fértiles.

Muy pronto pudieron establecer su estado independiente -Marca Vinodorum, en la actual Ilanura de Gospa Sveta-, que aparece mencionado en el año 625.

Samo creó un gran estado eslavo -que se extendía desde el río Laba y llegaba casi hasta el Mar Adriático, con su centro en la Moravia- en el que se incluyó el esloveno. Pudo subsistir

por un lapso de treinta y cinco años, venciendo a las huestes del mandatario franco Dagoberto y a los avaros. Sin embargo la muerte de Samo significó el fin del estado.

El único estado que logró mantenerse fue el de los eslovenos, llamado Carantania (hoy Carintia), que fue durante cuatrocientos años la unidad más importante del territorio esloveno. Mientras tanto los eslovenos que vivían más al sur, en la región Kranjska, seguían bajo el dominio de los avaros.

Se conocen solamente los nombres de dos príncipes carantanos eslovenos: Waltunk-Valuk y Borut.

Alrededor del año 745 se dio un nuevo ataque de los avaros que llegaban a Carantania desde la actual Hungría. Por tal motivo Borut tuvo que pedir auxilio a los vecinos orientales, a los bávaros. Así pudieron vencer a los avaros. Pero el precio que tuvieron que pagar fue elevado. Borut se vio obligado a reconocer la autoridad del mandatario bávaro y a enviarles como rehenes a su hijo Gorazd y a su sobrino Hotimir.

SEMINAR ZA VODITELJE NA PRIMORSKEM

V Trstu je potekal jesenski seminar za voditelje mladinskih manjšinskih organizacij, ki so povezane v Mladino evropskih narodnostnih skupnosti (YEN - Youth of European Nationalities) in ki se ga udeležuje okoli 50 mladih predstavnikov raznih narodnih manjšin v Evropi. Seminarju sta domača prireditelja, zamejski mladinski organizaciji Mladi v odkrivanju skupnih poti (MOSP) in Mladinska sekcija stranke Slovenske skupnosti (MS-SSK), dali naslov Euroburja.

OSEBNE NOVICE

Rojstvo: V četrtek, 27. decembra je bil rojen **Marko Aleksander Kokalj**, sin Ivka in Anke roj Smole. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Krst: V soboto, 29. decembra je bila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj krščena **Alenka Modic**, hčerka Boštjana in Zofije roj. Golob. Botra sta bila Polde Golob ml. in Tatjana Kržišnik. Krstil je župnik Toni Bidovec. **Srečnim staršem naše čestitke!**

Umrli so: v Hurlinghamu **Anton Karin** (91) in **Jože Hribar** (76), v Sloveniji **Bogdan Makovec**, v Capitalu **Justina Komel por. Scagni** (94) in v Slovenski vasi **Gefka Grintal por. Javoršek** (84). **Naj počivajo v miru!**

Novi diplomantki: Lic. **Sašika Dobovšek** je končala podiplomski študij v CEMA in dobila naslov „master v financah“.

11. decembra 2001 je na moronski univerzi diplomirala **Rozka Snaj** in postala grafična oblikovalka (diseñadora gráfica).

Obema čestitamo in želimo mnogo uspehov!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefón: (54-11) 4636-0841/2421 / 4674-5125 / e-mail: **esloveniau@sinetis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Matija Ogrin, Milena Ahčin, Mirjam Oblak, Jožko Rožanec, Ani Podržaj, Ivan Žnidar, Matjaž Čec, Marko Vombergar.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države. **Čeke:** v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

RAČUNOVODJE

Tomaž Magister. Contador Público UBA. Davki, računovodstvo. Overovitev bilanc in dohodkov. Tel.: 4654-2125.

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitve, tesnobi, krizah, zmedbi, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. E-mail: veronika@elsitio.net

TURIZEM

Oddam hišo - Bustillo, km 6 - Oddam bungalov na Catedralu - Bariloche. Tel: 02944-424978

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezervacije hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmė. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19.

Mutual SLOGA - Bmė. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

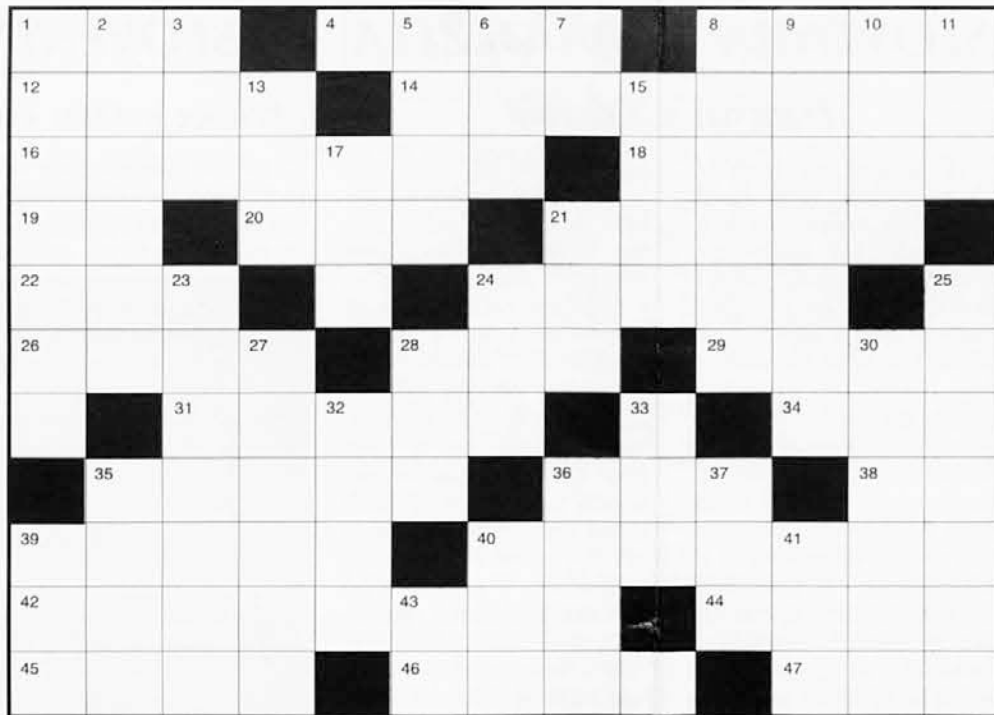
SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. in ob nedeljah od 10. do 11. (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slo-venki dom - Dra. Grieson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. in ob nedeljah od 11. do 13. (ga. Andrejka Papež Cordova).

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

VODORAVNO: 1. Brez obutve. 4. Človekova zgornja okončina. 8. Skrajno pomankajne poguma. 12. Ime pisatelja Zola. 14. Velik del severne Azije. 16. Nobelovo odkritje. 18. Pameten, zbran. 19. Anton Korošec. 20. Orodje žanjic. 21. Fantovsko ime. 22. Oblika osebnega zaimka. 24. Poklic svetega Jožefa. 26. Prav tak. 28. Nasprotno od mehak. 29. Cvetic. 31. Otok v Egejskem morju. 34. Majhno naselje. 35. Slaboten. 36. Športna panoga. 38. Šesta nota v lestvici. 39. Židovski duhovnik. 40. Športni tek na 42 km. 42. Prebivalec blizu mesta. 44. Postopek pri izdelavi knjig in časopisov. 45. Ime slikarke Remec. 46. Ena od sestavin zemeljskega plina. 47. Ozek polotok (dvojina).

NAVPIČNO: 1. Oseba v Vandotovi

zgodbi. 2. Lepo vzgojen. 3. Naravni dedič. 5. Primik zemlje k rastlini. 6. Velika morska žival. 7. Začetek abecede. 8. Uspešen dušni pastir med nami (+1986). 9. Draguljev. 10. Materin brat. 11. Grški pastirski bog. 13. Kosmatina na glavi. 15. Krilata grška boginja mavrice. 17. Senca, ki nastane kadar luna zakriva sonce. 21. Čebelji pridelek. 23. Štajerska prestolnica. 24. Vrsta rastline (sladkorni). 25. Risana zgodba. 27. Konjska samica. 28. Premikanje tekočine. 30. Neprijetno čustveno razpoloženje. 32. Položi! 33. Velika skala v morju. 35. Zelo velika roka. 36. Čudežna hrana Izraelcev v puščavi. 37. Prijatelj tuje lastnine. 39. Meja ploskve. 40. Šahovska zmaga. 41. Pripravljena pot za kolo vozila. 43. Veznik.

Ob uspelem Slovenskem dnevu

V nedeljo, 16. decembra je po številnih neprilikah in prestavitvah potekel v Slovenski vasi v Lanusu 46. Slovenski dan. Kljub težkim časom in tedaj že nemirni politični situaciji, je izredno lepo uspel, v veselje obiskovalcev in organizatorjev.

Zedinjena Slovenija se najlepše zahvaljuje vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k tako lepemu uspehu, v prvi vrsti seveda krajevemu Hladnikovemu domu. Posebnih zahvala gre nastopajočim folklorim skupinam naših Domov ter tistim, ki so sodelovali pri njihovi izvedbi: Lučka Vombergar, Marjana Grabnar Petkovšek in Mirjam Mehle Javoršek za Slomškov dom; Ema Urbančič in Mirjam Oblak za Naš Dom; Bogo Rozina za Hladnikov dom; Magdalena Vlaho za Slovenski dom San Martin; Ani Senovršnik Resnik za folklorno skupino Maribor Slovenskega doma Carapachay in Hector Aricó za folklorno skupino Pristava.

Želimo se zahvaliti tudi ostalim sodelavcem, ki so doprinesli k lepemu poteku na raznih področjih: zvok (Ignacij Glinšek, Marko Zorko, Aleks Šuc in Pavel Erjavec); scenarija (Andrej Golob, Janez Jelenc, Edvard Kenda, Tomaž Maček, Slavko Rozman, Stanko Jemec, Ciril Jan in Franci Urbančič); programi in značke (Marjan Stanič). Besedilo povezave je pripravila Veronika Godec, napovedoval pa je arh. Jure Vombergar. Posebno priznanje za trud in delo Bogdanu Magistru in Martinu Sušniku. Končno zahvala gospem iz Slovenske vasi za pecivo in lanuški mladini za pripravo prostorov in čiščenje ter vsem tistim, ki jih morda nismo omenili, a je njihova pomoč bila nepogrešljiva za uspeh letošnjega Slovenskega dne.

ZEDINJENA SLOVENIJA

Uradne ure v Slovenski hiši

Zaradi počitnic bodo pisarne v Slovenski hiši, med 21. januarjem in 11. februarjem odprte od 11. do 18. ure, od ponedeljka do petka. Po tem datumu pa bo ponovno običajni urnik od 10. do 19. ure iste dneve.

KONGRES SLOVENSKE SKUPNOSTI

Na 11. deželnem kongresu stranke Slovenska skupnost (Ssk), ki je potekal v Gorici pod geslom „uresničiti zaščito - zjamčiti zastopstvo“, so za novega deželnega tajnika Ssk izvolili Damjana Terpina, ki je bil že dolga leta v vrhu stranke, za podtajnika pa dosedanjega deželnega tajnika Ssk Andreja Berdona. Deželni predsednik stranke je postal Drago Štoka, bivši deželni svetovalec, podpredsednik pa Hadrijan Korsič, župan v Števerjanu. Sicer je bila na programu splošna razprava o notranjih razmerjih v edini slovenski politični stranki v Italiji in tudi širše v zamejstvu, saj so delegati govorili o perečih problemih slovenske manjšine v Italiji. Delegati Ssk so tudi sprejeli osem resolucij, ki zadevajo tako odnose do matične države Slovenije kot zahteve do Italije, naj spoštuje zakonsko zaščito za slovensko manjšino in jo udejanja v praksi, česar sedaj ne počne.

Ga. Marjana Batagelj je ob 60-letnici našega tednika darovala \$ 200.- v spomin pok. moža in glavnega urednika Svobodne Slovenije Slavimirja Batagelja! Hvala lepa za podporo!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
15. januarja 2002
1 EURO 221,82SIT
1 dolar 248,73SIT

Oddam v najem dvosobno stanovanje v Floresu (Capital), 5 kvadrov od trga
Tel.: 15-5002-8177

ZA SMEH

“Kam pa si se zagledala, da imaš solzne oči?”
“V svetlo prihodnost.”
...
“Ali imaš rad šolo?”
“Neee! Preveč moraš čakati med enim in drugim odmorom.”
...
“Žena, ali se spomniš, ko sem ti pred nekaj dnevi pravil, da sem zgubil uro?”
“Seveda se.”

“Danes zjutraj pa porinem roko v žep delovnih hlač in kaj misliš, da sem našel v njem?”
“Uro.”
“Ne, ampak luknjo, skozi katero je padla.”
...
“Dva ježa se srečata.”
“Ločujem se.”
“Zakaj pa?”
“Žena me kar naprej zbada.”

KREDITNA ZADRUGA SLOGA in MUTUAL SLOGA

Glavna pisarna: uradne ure od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Bmė. Mitre 97 - Ramos Mejia - Tel.: 4656-6565

V SLOGI JE MOČ!

“Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju”

Vsem znancem in prijateljem sporočamo, da nas je 7. januarja po težki bolezni v 84. letu starosti zapustila naša sestra, svakinja in teta, gospa

Getka Grintal poročena Javoršek

Njeno telo pričakuje vstajenja na pokopališču v Lomas de Zamora. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo očetom lazaristom za duhovno oskrbo v njeni bolezni, posebej pa g. Janezu Petku CM za ljubečo skrb in opravljeno mašo ter pogrebne molitve.

Žalujoci: sestra **Tončka** (reda sv. Družine), brat **Luka**, nečakinje in nečaki, svakinje in svaki ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Mendoza, Brdo pri Lukovici

...Zgodi se Tvoja volja...

Znancem in prijateljem sporočamo, da je 7. januarja t.l. po mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal naš

Bogdan Makovec

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci: sestra **Edita** in mož **Dušan Pipp** ter otroci: **Marjana, Ivan** in **Veronika** z družinami.

Domžale, Ljubljana, Buenos Aires